

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **SLOVENSKÉ OBCHODNÉ ZDRUŽENIE a.s.**, so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy č. 77, IČO: 35 715 774, proti žalovanej **ECOPRESS a.s.**, so sídlom v Bratislave, Seberíniho č. 1, IČO: 31 333 524, zastúpenej JUDr. Róbertom Pružinským, advokátom so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 4/B, **o zverejnenie tlačovej opravy a o peňažnú náhradu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 19 C 93/2008, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. novembra 2011 sp. zn. 3 Co 149/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 3. decembra 2009 č. k. 19 C 93/2008-113 v spojení s opravným uznesením z 31. januára 2011 č. k. 19 C 93/2008-141, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť do 7 dní od právoplatnosti rozsudku uverejniť v denníku „Hospodárske noviny“ opravu v znení špecifikovanom vo výroku rozsudku, a ktorým jej bola uložená aj povinnosť zaplatiť žalobkyni peňažnú náhradu v sume 4 979,08 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku a tiež povinnosť zaplatiť jej v rovnakej lehote aj náhradu trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku 365,13 EUR a z trov právneho zastúpenia 865,97 EUR. Potvrdenie prvostupňového rozsudku vo veci samej odôvodnil správnosťou skutkových i právnych záverov súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd rozsudky oboch súdov zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Dovolanie odôvodnila vadou konania spočívajúcou v odňatí jej možnosti konať pred súdom. K tejto vade malo dôjsť tým, že súdy sa nezaoberali jej tvrdením o tom, že jej nevznikla povinnosť uverejniť opravu podľa tlačového zákona, nakoľko žiadosť o uverejnenie opravy nemala predpísané náležitosti, že odvolací súd sa vôbec nezaoberal jej námietkou o irelevancii vykonaného dôkazu obhliadkou miesta sídla žalobcu, že bolo porušené jej právo vyjadriť sa ku všetkým dôkazom a zásada rovnosti účastníkov, a že odôvodnenie výšky priznanej peňažnej náhrady bolo založené na nesprávnych úvahách.

Žalobkyňa sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 238 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto

samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazovala žalobkyňa a ktorá mala spočívať v odňatí jej možnosti konať pred súdom.

V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav veci a aj jeho právny záver je zákonu zodpovedajúci. Tým sa prakticky stotožnil so závermi súdu prvého stupňa aj v tej časti, v ktorej tento súd (vychádzajúc zo skutkových zistení, ktoré podľa ním uskutočneného hodnotenia dôkazov vplynuli z vykonaného dokazovania) výslovne konštatoval, že žiadosť žalobkyne o tlačovú opravu mala všetky zákonom vyžadované náležitosti. Dovolacia námietka žalovanej, že sa súdy nezaoberali jej tvrdením o tom, že jej nevznikla povinnosť uviesť tlačovú opravu, preto nebola dôvodná. Samotnou správnosťou právneho záveru súdov v tejto otázke sa dovolací súd nemohol zaoberať, pretože v súvislosti so skúmaním prípustnosti dovolania z hľadiska existencie väd konania v zmysle § 237 O. s. p. nemôže posudzovať správnosť právneho posúdenia veci súdmi v základnom konaní. Prípadne nesprávne právne posúdenie veci samo o sebe prípustnosť dovolania nezakladá; dovolací súd by sa ním mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

Dôvodná nebola ani dovolacia námietka, že odvolací súd sa nezaoberal tvrdením žalovanej o irelevancii vykonaného dôkazu obhliadkou miesta sídla žalobkyne. Pokiaľ totiž odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok ako vecne správny poukazujúc na správnosť skutkových záveroch súdu prvého stupňa, znamená to, že sa stotožnil so skutkovými závermi vyvedenými súdom prvého stupňa z hodnotenia tohto dôkazu v súvislosti aj s inými vykonanými dôkazmi. Tým dal dostatočne najavo, že tvrdenie žalovanej o irelevancii uvedeného dôkazu nepovažoval za opodstatnené.

Zo zápisnice o pojednávaní pred súdom prvého stupňa zo dňa 3.12.2009 je zrejmé, že žalovaná prostredníctvom svojho kvalifikovaného právneho zástupcu mala možnosť bezprostredne reagovať na listinné dôkazy (aj s prihliadnutím na ich povahu a obsah) predložené na tomto pojednávaní žalobkyňou a teda vyjadriť sa k nim. Pokiaľ túto možnosť nevyužila, resp. na situáciu reagovala tak, že žiadala, aby súd na tieto dôkazy neprihliadal alebo aby pojednávanie odročil za účelom vyjadrenia sa k nim, nemožno postup súdu prvého stupňa, ktorý pojednávanie neodročil, ale vo veci rozhodol, hodnotiť ako postup odnímajúci

žalovanej možnosť konať pred súdom. Neodročenie pojednávania za účelom poskytnutia dodatočného časového priestoru na vyjadrenie sa k predloženým listinným dôkazom totiž bez ďalšieho nezakladá porušenie zásady kontradiktórnosti občianskeho súdneho konania a porušenie princípu rovnosti účastníkov tohto konania.

K odňatiu možnosti žalovanej konať pred súdom nedošlo ani tým, že podľa jej názoru mali sudy založiť odôvodnenie výšky priznanej peňažnej náhrady na nesprávnych úvahách. Ako už bolo uvedené vyššie, správnosťou úvah, t. j. právnych záverov súdov v základnom konaní, by sa dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné. Prípadné nesprávne právne posúdenie veci však samo o sebe nie je spôsobilé založiť prípustnosť podaného dovolania. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudky oboch súdov vo vzájomnej spojitosti (bez toho, aby dovolací súd mohol posudzovať ich vecnú správnosť) spĺňajú požiadavky na riadne odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., keďže nimi bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. septembra 2012

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová